

Sygn. akt IX U 1486/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania I. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość renty - wypłatę odsetek

na skutek odwołania I. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 lipca 2014 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu, od wyrównania świadczeń za okres od dnia 1 grudnia 2012r. do dnia 30 czerwca 2014r., prawo do odsetek za okres od dnia 1 grudnia 2013r. do dnia zapłaty wyrównania,

2. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1486/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.07.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odmówił ubezpieczonemu I. W. (W.) prawa do wypłaty odsetek

w związku z wyrokiem tut. Sądu z dnia 10.04.2014r., gdy organ rentowy nie pozostawał

w zwłoce w zakresie wydania decyzji i podjęcia wypłaty świadczenia, bo ww. prawomocny wyrok wpłynął do organu rentowego w dniu 29.04.2014r., korespondencją z dnia 29.05.2014r. wszczęto postępowanie w sprawie wznowienia

wypłaty świadczenia, dokumentacja niezbędna do podjęcia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy wpłynęła do organu rentowego w dniu 30.05.2014r., a decyzja o ponownym ustaleniu prawa do renty została wydana w dniu 16.06.2014r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia od dnia 01.12.2012r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, iż zwłoka w wypłacie ubezpieczonemu świadczenia nie była skutkiem zawinionego działania organu rentowego, a tylko zawiniona zwłoka może skutkować obowiązkiem wypłaty odsetek – w niniejszej sprawie dopiero orzeczenie Sądu mogło stanowić podstawę do wydania decyzji zaspokajającej roszczenie ubezpieczonego.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony I. W. urodził się w dniu (...)

Od dnia 12.05.1997r. do dnia 30.11.2012r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13.11.1996r., wskutek którego doznał urazu czaszkowo – mózgowego. Rentę przyznano z powodu rozpoznanych

w wymienionego: padaczki, stanu po urazie głowy w 1996r., ZZA z objawami polineuropatii alkoholowej i uszkodzenia wątroby (orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 04.10.2010r.).

W dniu 28.09.2012r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres.

Orzeczeniem z dnia 27.11.2012r. lekarz orzecznik po rozpoznaniu u ubezpieczonego stanu po przebyłym urazie czaszkowo – mózgowym, ataxi mózdkowej na podłożu alkoholowym oraz polineuropatii alkoholowej stwierdził, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, jest częściowo niezdolny do pracy

z ogólnego stanu zdrowia do listopada 2014r.

Stanowisko to podzieliła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 13.12.2012r., dodatkowo po rozpoznaniu u ubezpieczonego padaczki pourazowej w wywiadzie, bez napadów, bez leczenia.

Orzeczenie to stało się podstawą wydania decyzji z dnia 27.12.2012r., którą organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji.

W rozpoznaniu odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 27.12.2012r. tut. Sąd wyrokiem z dnia 10.04.2014r. w sprawie o sygn. akt IXU 167/13 zmienił ww. decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do renty okresowej z tytułu częściowej okresowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy doznany w dniu 13.11.1996r.,

od dnia 01.12.2012r. do dnia 30.11.2015r.

W toku tego postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych

z zakresu neurologii, a to opinii:

- lek.med. M. W. z dnia 16.03.2013r., który nie stwierdził niezdolności ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy,

- lek.med. L. K. (opinia zasadnicza biegłego z dnia 27.09.2013r. i opinia uzupełniająca z dnia 23.11.2013r.), który stwierdził, iż ubezpieczony z przyczyn neurologicznych jest nadal częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13.11.1996r., do grudnia 2014r.,

- lek.med. A. M., który stwierdził, iż ubezpieczony z przyczyn neurologicznych jest nadal częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13.11.1996r., od dnia 01.12.2012r. na okres trzech lat.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu jak w wyroku z dnia 10.04.2014r. była opinia zasadnicza biegłego sądowego lek.med. L. K., opinia wydana na wniosek ubezpieczonego, która następnie została potwierdzona w opinii uzupełniającej tego biegłego oraz wydanej na wniosek organu rentowego opinii kolejnego biegłego z zakresu neurologii,

a mianowicie lek.med. A. M.. Opinie te Sąd generalnie podzielił jako wydane

w oparciu o fachową wiedzę, adekwatne do schorzeń występujących u ubezpieczonego,

po przeanalizowaniu historii choroby ubezpieczonego, przeprowadzeniu badania przedmiotowego, logicznie i przekonująco uzasadnione (uzasadnienie wyroku).

Opinia zasadnicza biegłego sądowego lek.med. L. K. (pierwsza opinia

pozytywna dla ubezpieczonego) została doręczona organowi rentowemu w dniu 23.10.2013r.

Organ rentowy ostatecznie, to jest po wydaniu przez ww. biegłego opinii uzupełniającej, podtrzymującej stanowisko zajęte w opinii zasadniczej, nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Organ rentowy nie kwestionował także następnej, wydanej w sprawie o sygn. akt IXU 167/13 opinii neurologicznej lek.med. A. M..

Wyrok z dnia 10.04.2014r. uprawomocnił się w dniu 15.05.2014r., gdy żadna ze stron nie wniosła od niego apelacji.

Decyzją z dnia 16.06.2014r. organ rentowy wykonał wyrok i ustalił ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.12.2012r. do dnia 30.11.2015r. oraz przekazał należność tytułem wyrównania świadczenia za okres od dnia 01.12.2012r. do dnia 30.06.2014r. w kwocie 28.805,53 zł netto.

W dniu 24.07.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do odsetek

z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji

z dnia 29.07.2014r., omówionej na wstępie.

Płatność renty z tytułu niezdolności do pracy pobieranej przez ubezpieczonego przypada na pierwszy dzień każdego miesiąca.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz akta tut. Sądu o sygn. IXU 167/13 jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów

i nie kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zdaniem Sądu datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji ustalającej ubezpieczonemu prawo do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy

w związku z wypadkiem przy pracy był dzień 23.10.2013r., to jest dzień doręczenia organowi rentowemu opinii zasadniczej biegłego sądowego z zakresu neurologii lek. med. L. K. wydanej w sprawie o sygn. akt IXU 167/13 – pierwszej wydanej w tamt. sprawie opinii korzystnej dla ubezpieczonego, która to opinia legła u podstaw wyroku

tut. Sądu z dnia 10.04.2014r. przyznającego ubezpieczonemu prawo do dalszego świadczenia w związku z wypadkiem przy pracy, gdy opinia uzupełniająca tego biegłego i opinia kolejnego biegłego sądowego neurologa lek.med. A. M. generalnie potwierdzały stanowisko ww. opinii zasadniczej.

Opinii biegłego sądowego lek.med. L. K. organ rentowy ostatecznie nie kwestionował, nie skarżył również wydanego na jej podstawie wyroku tut. Sądu z dnia 10.04.2014r. doprowadzając tym samym do jego uprawomocnienia.

Skoro ostatnią okolicznością w sprawie było doręczenie organowi rentowemu opinii zasadniczej biegłego sądowego lek.med. L. K. w dniu 23.10.2013r., organ rentowy winien był dokonać wypłaty ubezpieczonemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w ciągu 30 dni od tej daty, przy czym z uwagi na fakt, iż pomiędzy wyjaśnieniem ostatniej okoliczności sprawy a terminem płatności świadczenia ubezpieczonego, który przypada na pierwszy dzień każdego miesiąca jest okres krótszy niż 30 dni, wypłata świadczenia powinna nastąpić, zgodnie z art.118 ust.5 ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.1440), w następnym terminie płatności świadczenia, to jest do dnia 01.12.2013r.

Zgodnie z powołanym uregulowaniem prawnym art.118 ust.5 ustawy o emeryturach

i rentach... wypłata świadczenia wynikająca z decyzji ponownie ustalającej prawo, wysokość świadczenia następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej

do wydania tej decyzji, a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Skoro organ rentowy nie wypłacił ubezpieczonemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w terminie wskazanym powyżej, to jest zobowiązany do wypłaty ubezpieczonemu odsetek ustawowych za opóźnienie

w wypłacie świadczenia, począwszy od dnia 01.12.2013r. aż do dnia faktycznej wypłaty wyrównania świadczenia.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku, kierując się art.85 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.

z 2013r., poz.1442.), art.118 ust.1 i ust.5 ustawy o emeryturach i rentach..., a także przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01.02.1999r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienia w ustalaniu lub wypłacie świadczeń

z ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 12, poz.104) zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

W ocenie Sądu fakt, że tut. Sąd w wyroku z dnia 10.04.2014r. w sprawie o sygn. akt IXU 167/13 nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, nie przesądza o braku możliwości wypłaty odsetek za okres jak w wyroku.

Niezamieszczenie tej treści rozstrzygnięcia w sentencji wyroku, jak wynika

z ukształtowanego już w tym zakresie orzecznictwa sądowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010r. II UK 330/09 LEX nr 604220, uchwała tego Sądu z dnia 24.03.2011r. I UZP 2/11 LEX nr 784338), nie jest równoznaczne z orzeczeniem negatywnym (gdy Sąd w istocie nie wyjaśnił i nie rozstrzygnął tej kwestii),

w konsekwencji nie pozbawia ubezpieczonego prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego

w pozostałej części, to jest odnośnie żądania ubezpieczonego przyznania odsetek za okres wcześniejszy niż wskazano w pkt 1 wyroku, jako zbyt daleko idące, gdy zdaniem Sądu kwestia istnienia u ubezpieczonego dalszej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jako przesłanka prawa do dalszego świadczenia wymagała wyjaśnień w toku postępowania sądowego, gdy pierwsza wydana w sprawie o sygn. akt IXU 167/13 opinia biegłego sądowego lek.med. M. W. była dla ubezpieczonego niekorzystna

i dopiero w kolejnej opinii neurologicznej lek.med. biegłego sądowego L. K., opinii wydanej na wniosek ubezpieczonego, stwierdzone zostało dalsze istnienie

u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sędzia